

دعای افتتاح

«راوی دعای افتتاح، محمد بن عثمان عمری، از نایبان خاص امام زمان (عجل الله تعالی فرجه) است. گرچه این دعا به حسب ظاهر از امام معصوم (ع) نقل نشده؛ اما با توجه به اینکه محمد بن عثمان عمری، به خواندن این دعا مداومت داشته و نیز با توجه به مضامین عالیله دعا و اعتماد سید بن طاووس، می توان مطمئن بود که این دعا را از امام زمان (عج)، اخذ کرده است.»

«در هر شب از ماه رمضان این دعا را بخوان و بدان که دعا در این ماه به گوش فرشتگان رسیده و آنان برای مناجات کننده، طلب آمرزش می کنند.»

الإقبال - به نقل از ابو عمرو محمد بن محمد بن نصر سکونی - : از ابو بکر احمد بن محمد بن عثمان بغدادی خواستم دعاهای ماه رمضان را که عمویش ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید عمری (نائب خاص امام عصر عجل الله تعالی فرجه) می خوانده، برای من درآورد. پس دفتری را که جلد قرمز داشت، بیرون آورد. من، دعاهای بسیاری را از روی آن نوشتم و از جمله آنها، این دعا بود:

اللَّهُمَّ إِنِّي أفتِيحُ الشَّانَ بِحَمْدِكَ وَأنتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ،

«خداوندا! من ستایشت را با حمد تو آغاز می کنم و تو با نعمت خویش، توفیق دهنده بر راه درستی.»

وَأَيَقِنْتُ أَنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ العَفْوِ وَالرَّحْمَةِ،

یقین دارم که تو، در جای گذشت و رحمت، مهربان ترین مهربانانی و در جای کیفر و انتقام،

وَأشدُّ الْمُعاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقْمَةِ، وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبَّرِينَ فِي مَوْضِعِ الكِبْرِيَاءِ وَالعَظْمَةِ.

سرسخت ترین کیفردهندگان و در جایگاه بزرگی و عظمت، بزرگ ترین جبارانی.

اللَّهُمَّ أَذِنْتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسَأَلَتِكَ، فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي، وَأَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي، وَأَقِلْ يَا غَفُورُ

عَثْرَتِي،

خداوندا! اذنم داده ای تا تو را بخوانم و از تو بخواهم . پس، ای شنوا! ستایشم را بشنو، و ای مهربان! دعایم

را اجابت کن، و ای آمرزنده! از لغزشم درگذر.

فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدَ فَرَّجْتَهَا! وَهُمُومٍ قَدَ كَشَفْتَهَا!

خدایا! چه بسیار اندوهی که برطرفش ساختی و غمی که آن را زدودی

وَعَثْرَةٌ قَدْ أَقْلَتْهَا! وَرَحْمَةٌ قَدْ نَشَرْتَهَا! وَحَلَقَةٌ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتُهَا!

و لغزشی که از آن در گذشتی و رحمتی که آن را گستردی و زنجیره بلایی که آن را از هم گسستی!
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا وَلَا يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَا يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبَّرَهُ
 تَكْبِيرًا .

ستایش، خدایی را که نه همسری گرفته و نه فرزندی، و نه او را در پادشاهی، شریکی است و نه او را از روی
 خواری، سرپرستی. او را به شایستگی، تکبیر بگوی و بزرگ بدار.

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا .

خداراسپاس، با همه ستودگی هایش، بر همه نعمت هایش.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ .

سپاس، خدایی را که نه او را در حکمرانی، ضدی است و نه در فرمانش، او را مخالفی.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ، وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ .

سپاس، خدایی را که در میان آفریدگانش، شریکی ندارد و در عظمتش، بی همتاست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ، الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ، الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدُهُ،

سپاس، خدایی را که فرمان او و ستایشش در میان خلق، پراکنده و آشکار است؛ آن که شکوهش با
 بخشندگی، هویدا است و دستش به سخاوت، گشوده است؛

الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا، إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ .

آن که بخشش زیاد، نه از گنجینه هایش می کاهد و نه بر آن می افزاید، مگر بر بخشندگی و کرمش. همانا او
 قدرتمند بخشنده است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ، وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ

عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ .

خداوندا! از تو اندکی از نیاز فراوانم را می خواهم، با آن که نیازم به آن، بسیار است و بی نیازی تو از آن، دیرین.
 آن نزد من، بسیار است؛ اما بر تو آسان و ناچیز.

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَن خَطِيئَتِي، وَصَفْحَكَ عَن ظُلْمِي وَسَتْرَكَ عَلَى قَبِيحِ عَمَلِي،

خداوندا! بخشایش تو از گناهیم، و گذشت تو از خطایم، و چشم پوشی تو از ظلمم، و پرده پوشی تو بر کار زشتم،

وَحِلْمَكَ عَن كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَمَا كَانَ مِن خَطِيئِي وَعَمْدِي،

و بردباری تو از گناه بسیارم - آن جا که به عمد یا خطا گناه کردم -

أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ

مرا به طمع انداخت تا از تو چیزی بخواهم که از سوی تو شایسته آن نیستم، چیزی که از رحمت خویش، روزی ام کردی

وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ،

و از قدرت خود، نشانم دادی و از اجابت خویش، مرا شناساندی.

فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا،

پس چنین گشتم که با ایمنی، تو را می خوانم و بی وحشت و ترس، از تو می خواهم

مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ،

و نیز در آنچه به درگاهت روی می آورم، با ناز و عشوه، طلب می کنم. پس اگر حاجتم دیر برآید، جاهلانۀ عتابت می کنم،

وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِّي؛ لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ،

با آن که شاید آنچه تأخیر افتاده، برایم بهتر باشد؛ چرا که تو فرجام کارها را می دانی.

فَلَمْ أَر مَوْلِيَّ كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَيَّ عَبْدٍ لَتَيْمٍ مِنْكَ عَلَيَّ.

پس، هیچ مولای بزرگواری را بر بنده ای فرومایه، شکیباتر از تو بر خود ندیده ام.

يَا رَبِّ، إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِيَّ عَنْكَ، وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَّبِعْضُ إِلَيْكَ،

پروردگارا! تو مرا می خوانی؛ من از تو روی برمی گردانم. تو به من دوستی می کنی؛ من با تو بی مهری می کنم.

وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ، كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ،

تو با من مهربانی می کنی؛ من از تو نمی پذیرم، گویا که من بر تو نعمت و منت دارم؛

فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ،

اما اینها باز هم تو را از رحمت بر من و نیکی و بخشش از روی جود و کرم به من، باز نمی دارند.

فَارْحَمَ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ .

پس، این بنده نادانت را ترحم کن و با فضل و احسانت بر او ببخش! همانا تو بخشنده بزرگواری.

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لِكِ الْمَلِكِ مُجْرِي الْفُلْكِ، مُسَخَّرِ الرِّيحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ، دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

ستایش، خدایی را که مالک فرمان روایی است، روان سازنده کشتی، مسخر کننده بادهای، شکافنده صبح، جزا

دهنده روز جزا و پروردگار جهانیان است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ،

خدا را سپاس بر بردباری اش پس از علمش. خدا را سپاس بر گذشتش پس از قدرتش.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ الْقَادِرُ عَلَى مَا يُرِيدُ،

خدا را سپاس بر تحمل طولانی اش پس از خشمش، در حالی که او بر هر چه بخواهد، تواناست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بِاسِطِ الرِّزْقِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ،

خدا را سپاس، که آفریدگار خلق است، گشاینده روزی، صاحب شکوه و بزرگواری و احسان و نعمت دهی؛

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرَّبَ فَشَهِدَ التَّجْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى،

آن که دور است، پس دیده نمی شود، و نزدیک است، آن چنان که نجوارا شاهد است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاوِدُهُ،

بزرگوار و والاست. سپاس، خدایی را که نه مخالفی دارد که با او برابری کند، و نه مشابهی دارد که با او همتا

شود، و نه پشتیبانی دارد تا از او حمایت کند.

فَهَرَّ بَعِزَّتِهِ الْأَعْزَاءَ وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ،

با قدرت خویش، قدرتمندان را شکست داده و بزرگان، در پیشگاه عظمتش، فروتنی کرده اند. پس با قدرتش

به آنچه می خواهد، رسیده است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أَنْادِيهِ، وَيَسْتُرُّ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ،

سپاس، خدایی را که چون می خوانمش، پاسخ می دهد و با آن که نافرمانی اش می کنم، هر عیب مرا

می پوشاند

وَيُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ، فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي!

و نعمت خویش را بر من بزرگ می‌دارد و من سپاسش نمی‌گزارم. چه بسیار موهبت و بخشش بزرگی که به من بخشید

وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي! وَبِهَجَةٍ مَوْثِقَةٍ قَدْ أَرَانِي! فَأَثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا.

و چه بسیار امر بزرگ و ترسناکی که از من دفع کرد و چه بسیار شادمانی دل ربایی که نشانم داد! پس، او را ستایشگرانه ثنا می‌گویم و به پاکی و بی‌عیبی، یادش می‌کنم.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ، وَلَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُخَيَّبُ أَمَلُهُ.

سپاس، خدایی را که پرده اش دریده نمی‌شود، درش بسته نمی‌گردد، درخواست کننده از او برگردانده نمی‌شود و آرزومند او محروم نمی‌گردد.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ، وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ، وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ،

سپاس، خدایی را که بیمناکان را ایمن می‌سازد، شایستگان را نجات می‌بخشد، ضعیف شمرده شدگان را رفعت می‌دهد، مستکبران را پست می‌کند و پادشاهانی را هلاک می‌کند و پادشاهان دیگری را جایگزین می‌سازد.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ، مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ،

سپاس، خدایی را که در هم کوبنده جباران، نابودکننده ستمگران، دریابنده فراریان، کیفر دهنده ظالمان،

صَرِيخِ الْمُسْتَصْرِخِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ،

فریادرس درماندگان، جایگاه [تأمین] نیازهای خواهندگان و تکیه گاه مؤمنان است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاءُ وَسُكَّانُهَا، وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَّارُهَا، وَتَمُوجُ الْبِحَارُ وَمَنْ يَسْبَحُ

فِي غَمَرَاتِهَا،

سپاس، خدایی را که از بیم او آسمان ها و آسمانیان و زمین و آبادکنندگانش می‌لرزند و دریاها و آنچه در اعماقشان شناور است، در جوش و خروش اند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

« سپاس، خدایی را که ما را به این [دین] هدایت کرد و اگر او هدایتمان نمی کرد، هرگز راه نمی یافتیم» .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَيَرْزُقْ وَلَا يُرْزَقُ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ،

سپاس، خدایی را که می آفریند و خود، آفریده نیست؛ روزی می دهد، ولی روزی خور نیست؛ می خوراند، ولی خورنده نیست؛

وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

زندگان را می میراند و مردگان را زنده می کند و او زنده نامیراست. نیکی به دست اوست و او بر هر چیز، تواناست.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ،

خداوندا! بر محمد، بنده و فرستاده ات، امین و برگزیده ات، محبوب و انتخاب شده ات از میان بندگانت،

وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ، أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَنَمَى

رازدارت و رساننده رسالت هایت، درود فرست، به بهترین، نیکوترین، زیباترین، کامل ترین، پاک ترین، رشدیابنده ترین،

وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ

پاکیزه ترین، والاترین و بیشترین درود و برکت و رحمت و نعمت؛

وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ .

و درودی که به هر يك از بندگان و پیامبران و فرستادگان و برگزیدگان و آفریدگان صاحب کرامت فرستاده ای!

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

خداوندا! بر علی، امیر مؤمنان، وصی فرستاده پروردگار جهانیان،

(عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَيْتِكَ الْكُبْرَى وَالنَّبَا؟ الْعَظِيمِ)

بنده و دوست و برادر پیامبرت و حجت تو بر آفریدگان و نشانه بزرگ تو و خبر بزرگ درود فرست!

وَصَلِّ عَلَى الصَّديقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ،

و بر بانوی راست کردار پاک، فاطمه، سرور زنان جهان، درود فرست!

وَصَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ،

و بر دو نواده رحمت و دو پیشوای هدایت، حسن و حسین، دو سرور جوانان بهشتی، درود فرست!

وَصَلِّ عَلَى أئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ : (عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ الْمَهْدِيِّ)

و بر پیشوایان مسلمانان: علی بن الحسین، محمد بن علی، جعفر بن محمد، موسی بن جعفر، علی بن

موسی، محمد بن علی، علی بن محمد، حسن بن علی و جانشین او مهدی،

حُبِّجَكَ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمْنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَاةً كَثِيرَةً دَائِمَةً .

حجت های تو بر بندگانت و امینان تو در سرزمین هایت، درود فرست، درودی فراوان و پیوسته!

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ،

خداوندا! بر عهده دار فرمانت، امام قائم، که مورد آرزوست و عدالت مورد انتظار است، درود فرست

وَحُفَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيَّدَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

و او را با فرشتگان مقرب خویش، فرا گیر و او را - ای پروردگار جهانیان - با روح القدس مؤید مدار!

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ،

خداوندا! او را دعوت کننده به کتابت و برپاکننده دینت قرار بده،

وَاسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ،

و او را در زمین، جانشین، قرار بده، آن گونه که پیشینیان از او را جانشین ساختی،

مَكَّنَ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ، أَبَدَلَهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنَا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا .

و آیینی را که برای او پسندیده ای، برای او حاکم ساز، و او را پس از بیمش ایمنی بخش تا تنها تو را پرستد و

چیزی را شریک تو قرار ندهد!

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّ بِهِ، وَانصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا

خداوندا! او را عزت بخش و [ما را] به او عزیز (مقتدر) بگردان و او را به پیروزی برسان و او را یاری کن،

یاری ای قدرتمندانه، و برای او فتحی آشکار قرار بده

(وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا مُبِينًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا).

و از پیش خود، قدرتی برخوردار از یاری برای وی قرار بده!

اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ ؛ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ .

خداوندا! با او دین خود و سنت پیامبرت را چیره ساز تا از حق هیچ چیزی، از بیم احدی از مردم، پنهان نماند!

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعَزِّبُ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا التَّفَاقَ وَأَهْلَهُ،

خداوندا! ما از درگاه تو دولت کریمه ای را می‌خواهیم که با آن، اسلام و مسلمانان را عزت بخشی و نفاق و

منافقان را خوار گردانی

وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ .

و ما را در آن حکومت، از دعوتگران به طاعتت و فرماندهان و پیشوایان راحت قرار دهی و با آن، کرامت دنیا و

آخرت را روزی ما کنی .

اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصَرْنَا عَنْهُ فَابْلَغْنَاهُ .

خداوندا! آنچه از حق به ما شناساندی، توفیق عمل به آن را هم به ما ببخش و آنچه بدان دست نیافتیم، ما را

به آن برسان!

اللَّهُمَّ الْمُمُّ بِهِ شَعْنَنَا وَاشْعَبَ بِهِ صَدَعْنَا وَارْتُقَ بِهِ فَتَقْنَا،

خداوندا! پراکندگی ما را با وجود او وحدت بخش و آشفته‌گی ما را با او به سامان برسان و تفرقه ما را با او

بزدای

وَكثُرَ بِهِ قَلَّتْنَا، وَأَعَزَّ بِهِ ذَلَّتْنَا، وَأَغْنَى بِهِ عَائِلْنَا، وَأَقْضَى بِهِ عَن مَّغْرِمْنَا،

و اندکی ما را با او افزون گردان و خواری ما را با او به عزت برسان

وَأَجْبُرَ بِهِ فَقْرَنَا، وَسَدَّ بِهِ خَلَّتْنَا، وَيَسِّرَ بِهِ عُسْرَنَا، وَبَيَّضَ بِهِ وُجُوهَنَا،

و نیازمند ما را با او بی نیاز کن و بدهی بدهکار ما را با او ادا کن و تنگ دستی ما را با او جبران ساز و نیاز ما را

با او برطرف گردان و سختی ما را با او آسان ساز و چهره‌های ما را با او سفید گردان

وَفُكَّ بِهِ أَسْرَنَا، وَأَنْجَحَ بِهِ طَلِبَتْنَا، وَأَنْجِزَ بِهِ مَوَاعِيدَنَا، وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتْنَا،

و گرفتار ما را با او رها ساز و خواسته ما را با او برآور و وعده‌هایی را که به ما داده‌ای، با او محقق ساز و

دعایمان را با او اجابت فرما

(وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا، وَبَلَّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا)، وَأَعْطِنَا بِهِ آمَالَنَا، وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا،
و خواسته ما را با او عطا کن و آرزوهای ما را در دنیا و آخرت با او برآور و آمال ما را با او عطا فرما و ما را به
برکت او بالاتر از خواسته مان عطا کن!

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ، إِشْفِ بِهِ صُدُورَنَا، وَأَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا،

ای بهترین درخواست شدگان، ای گسترده ترین عطا کنندگان! دل های ما را با او شفا بخش و کینه دل
های ما را با او بزداي

وَإِهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ؛ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ،

و در آنچه از حق، مورد اختلاف است، به اذن خودت، ما را با او به حق هدایت کن - همانا تو هر که را
بخواهی، به راه راست هدایت می کنی -

وَإَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ .

و ما را با او بر دشمن خودت و دشمن ما یاری کن! ای خدای حق، آمین!

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا - صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ - وَغَيْبَةَ إِمَامِنَا،

خداوندا! ما به درگاهت شکوه می آوریم فقدان پیامبران را - که درود تو بر او و خاندانش باد - و غیبت
پیشوایمان را،

وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا (وَقِلَّةَ عَدَدِنَا) وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا، وَتَظَاهَرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا،

و فزونی دشمنان را، و اندکی شمارمان را، و سختی فتنه ها را بر ما، و هماهنگی [مردم] زمان را به زیان ما.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ تُعَجِّلُهُ، وَبِضُرِّ تَكْشِفُهُ وَنَصْرِ تُعِزُّهُ،

پس بر محمد و دودمان محمد درود فرست و ما را بر این خواسته ها، یاری کن، با فتحی که زود پیش
می آوری و با رنجی که می زدایی و با یاری ای که مایه قدرت می سازی

وَسُلْطَانِ حَقِّ تَظْهِرُهُ، وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ [مِنْكَ] تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

و با حکومت حقی که آشکار و پیروزش می کنی و با رحمتی از سوی خود، که بر ما شامل می کنی و عافیتی از
سوی خود، که بر ما می پوشانی، به رحمتت، ای مهربان ترین مهربانان!.

الإقبال: ج ۱ ص ۱۳۸، تهذیب الأحكام: ج ۳ ص ۱۰۸، مصباح المتہجد: ص ۵۷۷ /
ماہ خدا، جلد اول، ص ۳۷۶